

Ca-Nostra

* * * ANY TERCER, NÚM. 123 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 16 DE MARS DE 1910 * * *

LA LLIBERTAT SENSE DEU

Un homo es tant més lliure quan més se troba guardat de sos enemics que poden destruirlo.

Si mos agafassin y ens ficassin dins una gabi de feres tot dientnos: ¡Ala, sou lliures, feis lo que volgueu!; axò no seria sino una burla sagnanta, perque una homo en mitx de feres no té llibertat.

La llibertat del homo es incompatible ab la llibertat de les feres.

Per aumentar la nostra llibertat a casa nostra, envoltam de parets la exida y a la paret li posam una porta y a la porta un pany y clau per tenirla tancada y tot perque no entrin els lladres.

La llibertat del homo de be es incompatible ab la llibertat dels lladres.

Y axís veureu que mentres l'homo o la societat tenguin enemics que amenassin la seua existencia o el seu dret, no cal pensar en la llibertat absoluta del «fer lo que li doni la gana» y solsament podrá garantir el major grau de llibertat, acceptant un lley que imposantnos una limitació de llibertat ens guardi de la esclavitut.

Veis aquí la necessitat de la lley de Deu.

La llibertat sense Deu es la que axecá les guillotines franceses per tallar centenars de caps fins y tot dels metexos que les inventaren.

La llibertat sense Deu es la que ha espulsat de França innombrables ciutadans que la justícia no s'hauria atrevit a condemnar, perque's dedicaven al be dels altres ciutadans.

La llibertat sense Deu es la que carrega les bombes dels anarquistes y esmola sos punyals contra la autoritat o contra els ciutadans.

La llibertat sense Deu es la que posa la teya y el petroli en mans del homo fera pera axecar sexanta foguateres a la meteixa hora en una ciutat.

Idò, aquesta llibertat sense Deu es mentida que sia llibertat, perque la llibertat no es mort y destrucció; la llibertat es vida, y la vida es palpitations, y les palpitations son ritme, y el ritme es l'ordre, y l'ordre es la justícia, y la justícia es la lley; la lley de Deu precisament que tot limitant la llibertat del homo es la única garantia de la seua llibertat.

Sols la lley de Deu fa lliure al homo fent-lo dominador de ses propies passions y lliurantlo de sa esclavitut.

Sols la fe de Deu pot fer lliure la societat fent bons als homos que la formen.

¡Y cuidado si es lliberal la lley de Deu!

No hi ha cap rey, ni cap lleygslador, ni cap cambra popular de diputats que sia tan respectuós ab nostra llibertat.

Repasau la Doctrina y veureu que tots els manaments de la lley de Deu son deu y que tots deu venen a esser dos: amar a Deu y amar al prohisme, y aquests dos venen a esser un tot sol, un que cal escriure en lletres grosses y que convendria ferne cartells per clavar a les cantonades de les ciutats y viles, pels camins y carreteres, y també demunt de nostres cors.

Aquest sol manament es: A-MAR A DEU.

¡Un sol manament y encara manament d'amor.

¡Axò si que es llibertat.

JAUME RAVENTÓS.

STABAT MATER

*Estava la Mare ansiosa
Prop de la creu llagrimosa,
Mirant son Fill abatut;
Y sa ánima dolorida,
Acongxada y transida,
Traspasá un punyal agut.*

*¡Oh quan trista y acabada
Ha quedat la Verge amada,
La Mare del Redemptor!
¡Com suspirava y patia,
Com son cor se extremexia
Contemplant son viu dolor!*

*¡Qui pot viure sens tristura
Presenciar la Verge pura
De Jesús lo greu perill!
¿Qui de cor no ploraria
Al contemplar a María
Sufrint ab son amat Fill?*

*Per los pecats de la gent
Veu a Cristo en lo torment
Clavat en creu y escarnit.
Veu al Fill a qui ha criat,
Desvalgut y ensangrentat,
Exhalar son esperit.*

*¡Verge Santa, font d'amor!
Feis que'n. penetrí'l dolor,
Y que pugua ab vos plorar.
Feis, Senyora, que'l cor meu
S'encenga en amor de Deu
per poderlehy consagrar.*

Sien en mon cor grabades,

*Mare, les llagues sagrades
De vostre Fill amorós;
Y si de Jesús les penes
Inoculau en mes venes,
Les suportaré gustós.*

*Feis que mentres tenga vida
Senti a ma ánima afligida
Lo dol del Crucificat.
¡Oh! ¡perquè no puch trovarme
Junt ab Vos pera abraçarme
Ab lo Lábaro sagrat!*

*Verge adorable y gloriosa,
Ohu mos prechs amorosa,
Feis que pugua ab Vos plorar.
Y del Just la mort tremenda,
Y sa angustia y pena horrenda
Puga ab favor meditar.*

*Feis que ses cruels ferides
Per mon cor sien sentides,
Y el penetrin per enter.
Puig es gran ma fe, Senyora,
Siau Vos ma defensora
En lo judici postrer.*

*Feis que de la creu l'amor
Y la gracia del Senyor
Me torni pur y felix;
A quan morirá mon cos,
Feis que l'ánima repós
Encontri en lo paradís. Amen.*

F. M. F.

DIVENRES SANT

Hi ha un sentiment gravat fundament en lo cor del homo: sentiment que té relació ab una idea gran, noble y elevada, que si l'enteniment no compren, tampoc li repugna; es lo sentiment de la Religió.

Debades ha intentat sofocar-lo la impietat: debades ab un afany extraordinari, y acudint a les armes de la il·lustració, va gloriarse ja prematurament la filosofia d'haver triomfat d'ell en el sigle XVIII; debades, invocant el prestigi de la inteligencia, se va creure haver destruit lo que es superior a tota inteligencia, axò es, un sentiment. ¿Voleu sabre lo qu'es aquest sentiment? Si vosaltres no'l teniu, inútil será que'l vos expliquem. Per això aconsellava Sant Agustí que no's judicás de la Religió sense provarla, sense fer abans cadascú en si meteix la experiencia de lo que ella era.

Mes, no dexarem per això d'indicar alguns mèdis pels quals puguen venir en conexement del poder inmens que exerceix aquest sentiment entre'ls homos. ¿Haveu observat d'ahí ensá aqueix moviment que hi ha en el poble, aqueixa classe d'agitació que'l du d'una banda a l'altra, aqueix silenci, aqueixa tristesa y reculliment que's veuen pintats en totes les cares, aqueix gran assumpto que l'ocupa y li fa oblidar altres esments, y fins abandonar totalment les impostants questions de política, que fins ara constituïen la materia de sos discursos y converses?

Idò veniu; mirau la direció que du aqueixa gentada. Tothom va a peu; tots mesclats, el poderós ab el dèbil, el sabi ab l'ignorant, el ric ab el pobre, el menestral ab el treballador, l'industrial ab el comerciant, el militar ab el paisá. Ni la remor dels carruatges, ni el ressò de la campana se sent desde ahí: els espectacles y diversions públiques s'han tançat y fins los lleisladors han sospés llurs tasques. Emperò, los temples están oberts y devant de ses portes s'hi agombola la gentada.

Entremhi: un drap morat cobreix els altars; un cant plé de tristesa fa ressonar en llurs naus los patèlich planys del profeta Jeremies, y no hi ha casi bé ningú que, al sentir planyer les desgracies de Jerusalem, no plori involuntariament ab elles les de sa patria desgraciada.

¿No vos diven res aquexes misterioses solemnitats? En aquesta metexa hora ocupen elles l'atenció de mil y mil pobles, que's troben congregats ab el piedós objecte de celebrarles.

Vet-aquí la idea sublim qu'en denou sigles ha restat inalterable, rebent el aytal dia l'homenatge que successivament li han tributat els sentiments religiosos de tantes generacions que ja han baxat al sepulcre, dexantnos abans aqueixa prova del poder inmens que ha exercit y exercirá sempre en les societats la irresistibile influencia de la Religió.

Idò bé; despreciau, si voleu, aquest poder; proclamau vencedora a n-aqueixa falsa filosofia que'l combat. Tot será inútil, porque aquest poder triomfará de vosaltres. Debades tractareu d'acostumar a n-aqueix poble cristiá a que veja ab indiferencia desplomarse y caure a cops de picassó les enlayrades cúpules y altívols cimboris de sos temples, a que miri sens escandol, sens horror, correr la sanc innocent de sos ministres al peu del altar sagrat, arrencades de les cases santes les esposas del Homo Deu, y tocar a les portes dels feels los dispensadors del pá celestial, mendigant y captant el pá de caritat, que los nega l'ocupador injust de sos bens.

No, no vos fesseu ilusions fins al punt de creure que'l poble pugua mirar ab indiferencia la més petita cosa que's relacioni ab el dogma, ab el culto, ab ses creencies religioses. El poble plora en silenci y plora amargament en la nit de sa tribulació, y ses llágrimas van rodolant per ses galtes; porque'l poble aprecia, porque coneix, y coneix porque sent tot lo que val lo poder inmens que ha

resistit les contradiccions de denou sigles; y aqueix poder inmens no es altra que el sentiment sublim de la Religió.

M. M. Pvre.

Això del mití contra les escoles laiques pareix que passa avant. Nosaltres feim contes anarhi y... ¿vosaltres estimats lectors?

Digau que si.

Ses mosques y ses aranyes

¿Perqué ha criat Deu ses mosques y ses aranyes?—deia tot sovint un jovensá.—Jo no comprenc perque puguen servir; lo qu'es a s'homo li son perfectament inútils, si no perjudicials. Si jo pogués les feria desapareixe de la terra a n-aquests insectes.

Poc temps després va caure soldat aquest jove y se'n va haver d'anar a la guerra. Un dia fugint de l'inimic se trobá molt cansat, perque havia corregut molt, y va creure convenient reposar una estona baix d'un arbre que trobá en el seu camí. Com que tenia molta de son no's va trobar gaire a quedar dormit com un troc. Ab això un soldat dels contraris que també passava per allá, el va veure y freguentse s'espasa, se ni va anar poc a poc dispost a matarlo ab una punyida. Quant ja s'era acostat un bon tros, una mosca va anar a passeljar-se per demunt una galta del soldat adormit, donantli, tal picada que's va despertar de cop y com que'l contrari no tenia res de valent fogí depressa y corrensos quant va veure lluhí s'espasa des nostro soldat.

Quant vo esser fosc del tot, va resoldre passar el vespre dins una cova que va trobar y s'hi va ficar. En sa nit una aranya va teixir una tela molt grossa devant sa boca de sa cova. L'on demá dematí dos soldats que cercaven el fugitiu passaven per devant sa cova y un d'ells digué: Entrem aquí dins que's ben segur que s'hi ha amagat. No—va contestá s'altra—perque no es possible qu'hi haja entrat sens rompre aquesta tela d'aranya.—tens rahó—digué'l primer y seguiren son camí.

El nostro soldat qu'havía sentit sa conversa sortir tot d'una que varen esser fuits y caiguent de jonoyons en terra va dir: «Oh Deu meu, quines gracies no vos he de dar jo avuy? M'haveu salvat sa vida dues vegades en poc temps; ahí servintvos d'una mosca, avuy per medi d'una aranya, jo que creia qu'havien creat moltes coses inútils! Ara comprenc que la més gran sabiduría ha presidit la creació de totes les coses de la naturalesa.

F.

LA TRAPA Y LA PRENSA

Atendiendo á las reiteradas instancias de la Santa Sede, al movimiento iniciado en las Asambleas de Sevilla y Zaragoza y á las luminosas conferencias del apóstol de la Buena Prensa, el señor Obispo de Jaca, sobre el apoyo que se debe prestar á la prensa sana que denonadadamente defiende los sagrados é invulnerables derechos de la Iglesia, los

Trapenses vienen hace tiempo con sus aborros apoyándola decidida y eficazmente. Aparte las 300 pesetas que envían anualmente la Asociación de la Buena Prensa de Zaragoza y alguna que otra cantidad que se remite á algunas publicaciones católicas, no ha muchos días se suscribieron por 6,000 pesetas á los tres diarios católicos que se editan en la Corte, *El Correo Español*, *El Siglo Futuro* y *El Universo*, á fin de que los reparta gratis á los Centros y Asociaciones obreras más necesitadas.

Y porque, según el señor Obispo de Jaca no son las suscripciones las que propiamente dan vida al periódico, sino los anuncios, sino los cuales su vida no es vida, sino una muerte lenta y un descrédito por consiguiente de la causa que defienden, vienen por turno favoreciendo con los anuncios de sus chocolates á toda la Prensa católica de España, siendo en la actualidad más de cien las publicaciones en que los anunciamos, y gastándose por este concepto hasta 30,000 pesetas anuales.

Y cuenta que el anunciar tanto los Trapenses sus chocolates, no obedece precisamente á la utilidad material que los anuncios reportan á su industria, pues antes de anunciarse de esta suerte, la venta era sobrada y la vida de su fábrica exuberante, sino por favorecer el noble y levantado empleo del periodismo católico, pues están intimamente persuadidos de que es una obligación ineludible de todo católico en nuestros tiempos echar mano de esta formidable palanca de Arquímedes para levantar á la postrada y abatida sociedad moderna.

¡Ojalá que, al hacerse pública está decidida y eficazísima cooperación del Trapense á la Buena Prensa, tuviera en España muchos imitadores, que en estos tiempos es, no lo dudamos, más grato á Dios suscribirse á un periódico católico que acarrear materiales para la construcción de un monasterio!

«El Párraco de Dueñas»

—Bernat, que no ets d'anar a n-el mití?

—Això no vols, Miquel! Ell renunciaria de mi meteix si no hi anava.

—¿Sabs de que tenc por jo, que del meu poble hi vaja poca gent! Ningú'n fa propaganda.

—Idò fent tú, homo.

—Si jo tenia trasses daria una conferència per caldetjar l'admòsfera animant a tots a assistir a la gran manifestació.

—Bona idea ets tenguda, així s'hauria de fer, donar a n-els pobles importants conferències preparatives, com fan abans de les romeries y ja veuries si n'hi aniria de gent.

—Es regular que així se fassa.

SOCIALS MALLORQUINES

Auxilio Mútuo Popular.

Com recordarán nostros lectors, en el nombre anterior darem compte de la societat que s'estableix pels terciaris de Sant Francesc ab un plá inmens d'acció social que comprendrà una partida de caxes beneficioses pels seus membres.

Avuy veim en «*El Heraldo de Cristo*», que dia 14 de Febrer quedá legalment constituída la societat benéfica comensant per la *Secció del Socós Mútuo*, nombrantse al meteix temps, la Junta Administrativa Central, encarregada de menenjar els fondos del cocós mutual desde la Capital que s'entendrà a n-els pobles en les Juntes Administratives locals que s'anirán formant.

Vegin nostros lectors a continuació el personal que forma la Junta Central quins noms son una garantia de confiansa per la bona marxa de la societat.

President: M. J. Sr. D. Nadal Garau, Doctoral; Vice-President: D. Francesc de Oleza; Caxé: D. Joseph Latorre; Tenedor: D. Gaspar Llabrés; Secretari: Mossen Jordi Vaquer; Vice-Secretari: D. Antoni Mascaró; Vocals: Mossen Joseph Auba, D. Nicolau Company, D. Joan Umbert, D. Gabriel Oliver, D. Braulio González; Suplents: Mossen Vanrell, D. Joseph Massot y D. Antoni Gimenez.

Caja Rural de Sineu.

Es de tot consolador pel poble de Sineu l'increment que va prenguent la seua societat titulada «Caja Rural de Ahorros y Préstamos de Sineu» com pot veurese pel sigüent balans que fonc llegit en Junta extraordinari al mes de Febrer últim.

1908.—Imposicions en plagues d'estalvis 6.183'93 pessetes. Depòsits en afectiu 14.197'22. Manlleus personals 8.460'50. Id hipotecaris 500'00. Id pignoratiu 40'00 Contes hipotecaris 0'00.

1909.—Imposicions en plagues d'estalvis 30.722'58 pessetes. Depòsits en efectiu 35.802'54. Manlleus personals 29'913'00. Id hipotecaris 16.260'00. Id pignoratiu 30'00. Contes corrents hipotecaris 24.124'65.

El benefici obtengut durant l'any 1909 arriba a 910'33 pessetes.

En dita reunió s'acordà comprar una casa ab dependències necessaris per juntes, reunions, oficines y magatzems, y distintes màquines pel foment de l'agricultura e industria.

Se fan molts d'elogis del Rnt Sr. Econòmo Mossen Antoni Soler, per destaxinament que hi ha prés per fer la felicitat de sa filigreria.

Una Casa per un Obrer.

El retgidor catòlic y obrer del Ajuntament de Palma, D. Joseph Sabater, presentà a una sessió de la setmana passada, una proposició demanant el concurs del Municipi per regalar una casa, modesta; però higiènica al obrer manual que millors condicions reunís per la seua feneria, sivisme y actes d'abnegació pels seus germans; y tot axò com un nombre de la Setmana Deportiva.

¡Quin pensamet més hermós y simpàtic. No's estrany que la proposició fos acceptada ab esclat d'entusiasme pels membres del Ajuntament de la Capital. Ara falta que l'idea no trobi contrabants y que se convertesca en hermosa realitat.

¡Y avant ab l'acció social empesa pels bons catòlics!

GENEROSITAT REPUBLICANA

La inundació de París ha provocat manifestacions de condol y de simpatia a totes les nacions d'Europa. Els soberans dels Estats s'han pressurat a enviar caudals per afavorir als pobres perjudicats pel cataclisme.

Tot d'una que circularen les primeres noves de la gran importancia que tenia'l desastre, el Rey dels Belgue envià 10,000 francs.

El president de la República Francesa, M. Fallières, va donar 20,000 francs.

L'emperador de Rússia anuncià que enviava 100,000 francs. Aquesta noticia emocionà les cancelleries perque la generositat d'un soberà estranger resultava molt superior a la del Quefe del Estat francès, com si diguessim el soberà dels meteixos perjudicats. Casi posava en una situació desairada al president.

Els embaixadors hi intervengueren y el «protocole» francès va lograr que s'esborrés un zero del donatiu del Tzar: els 100,000 quedaren reduïts a 10,000.

El President no's vegé humiliat pel Tzar, però'ls pobres de París hi han perdut 90,000 francs. M. Fallières no va augmentar la quantia del seu donatiu, sinó que posà la «diplomacia» en acció pera que'l Tzar rebaixàs el

seu.

La «espléndida generositat» de M. Fallières ha trobat un bon «pendant» ab la del ex-president M. Loubet.

Durant els anys que M. Loubet fou president de la República Francesa va cobrar com a sou la quantitat de 8.400,000 francs.

Al enterarse de la grandiositat del cataclisme ha volgut tornar als perjudicats per la inundació una part de lo que la França havia pagat com a soldada al ex-president.

M. Loubet s'es suscrit per 200 francs, Mme, Loubet 100 francs y M. Paul Loubet 30 francs. Un variable donatiu republicà. Tota la familia a donat la importantíssima suma de 330 francs.

«Els 15,000», aixis anomenen els francesos als seus diputats, qu'han donat prova d'una generositat que's posa en competència ab la de M. Loubet. Cal tenir en compte que ells meteixos varen votarse la consignació anyal de 15,000 francs, y ara, devant de les desgracies de París, hi ha hagut diputat que's arribat a donar cinc francs pels sinestrats. ¡Mirau si surt cara una república a la França!

El Papa Pio X ha enviat 30.000 francs per aminonar les desgracies dels inundats. Ha donat 10,000 francs més que M. Fallières.

Si no s'haguessin trencat les relacions diplomàtiques entre la França y el Papat; si'l Govern francès tengués un embaixador al Vaticà, s'hauria pogut negociar que'l Papa hagués tret un zero y deixàs son donatiu a 3,000 francs; però axò no es estat possible.

M. Fallières ha topat ab un dels inconvenients que té la separació entre la Iglesia y l'Estat y s'ha hagut de posar en evidència la seua «immensa generositat» envers els seus ciutadans sinestrats per la inundació.

Cronicó d'Inca

Mars de 1910

Dia 2.—Els aiguers privats de dursen aigo de la font pública se proveexen de s'hort den Punta, en entre la paga. ¿Quin Ajuntament será que empendrà la millora de canalisar l'aigo diris el poble?

—A Sant Francesc comensen rogatives ab esposició menor perque Deu nostro Senyor mos favorezca ab aigos abundants, resantse la Lletania dels Sants que continuarán tots els dies després de la devoció del Via-Crucis.

Dia 4.—A la metejxa iglesia anit comensen unes conferencies per homos totsols que dona'l Pare Cerdà que duren tres dies. Tracta en elles de les conveniencies qu'en treu l'home de du una vida cristiana y dona regles pràctiques per un bon viure, posant com un medi aficadíssim al entrar a la Tercera Orde de Sant Francesc. Edificava veure els molts d'homos que hi assistien y la devoció en que cantaven la Lletania de rogatives.

Dia 6.—A la Sala se fa la classificació y declaració dels mossos del reemplaç.

—Els reclutes del retgiment d'Inca ja's troben adelantats de l'instrucció que tots els dies van a fer a n-el trast 'el Corté nou.

—El Tema de la Conferencia d'avuy del P. Superior dels Franciscans es sobre la institució de la confessió per Jesucrist, significat que ja Adam va esser el primer que se confessà ab Deu, trobantse molts de testimonis a l'Escriptura de la confessió dels antics. La confessió no's inventada per cap capellà. La historia eclesiàstica que detalla les innovacions més petites de dins la Iglesia ¿no senyalaría el fundador, que no fos Jesucrist, d'un sagrament que per la seua naturalesa havia de produir dins el poble cristià una revolució? La confessió está conforme la necessitat de l'expansió del cor; qui no se confessa

ab el sacerdot catòlic, va cercar l'amic per contarli les seues miseries y espayarse.

Dia 7.—A Sant Domingo durant una missa se celebra un triduo de rogatives per aigo en nostro Amo patent. Se resa la lletania dels Sants y l'estació al Santíssim.

Deu vulga escoltar les pregeries del poble feel fecondisant nostros camps ab aigos saludables.

—Pren possessori de l'escola de nins que regentava D. Pere Morey, el Mestre interinament nombrat, l'amic D. Jaume Morro y Oliver.

Lo felicitam coralment.

Dia 8.—Al capvespre fa una bona aigada.

Dia 9.—Els soldats d'aquesta guarnició compleixen ab el precepte pascual, preparats pel Capellà Castrense, Mossen Mateu Más.

Dia 11.—A ca la Ciutat hi ha una sessió un poc borrascosa entre conservadors y liberals.

Dia 13.—Tota la nit passada ha plogut, encara que primet.

—A una cosa de les set y mitja del vespre a la Fàbrica del Gas hi ha una explotació a n-el contador general qu'esbuca d'un cop l'edifici aont estava colcat, quedant les quatre parets, tal com eren, esteses pels quatre vents a la banda de defora. El Quefe de la Fàbrica D. Miquel Buró y un fill seu hey eren dedins per tapar un escape y queden fets un llatge de cremadures; però es com un miracle que no hi morissen. No era arribada l'hora.

Havem demanat per l'estat dels malalts y mos han dit que no hi haurá res de nou y que segueixen en milloransa.

—La Tercera Orde de Sant Francesc nombre els seus Discretoris per la secció de seyors y senyores, respectivament, quin personal posam a continuació:

DISCRETORI DE SENYORS

Director: Rnt. P. Pere Joan Cerdà. Ministre: D. Pere d'A. Mulet Reínés. Vice-ministre: D. Bartomeu Nicolau Ramis. Mestre de Novicis: D. Miquel Durán Seurina. Vice-Mestre de Novicis: D. Pere Miquel Balle Seurina. Secretari: D. Miquel Seguí Mateu. Vice-Secretari: D. Bartomeu Tortella Perelló.

Enfermers: D. Joseph Campins Seguí. D. Antoni Llinás Grau.

Vocals: D. Joan Prats Coll. D. Sebastià Mulet Martorell. D. Joseph Campins Beltrán. D. Sebastià Llabrés Perelló.

DISCRETORI DE SENYORES

Ministra: D.ª Maria Monserrat Borrás Llacer. Vice-ministra: D.ª Catalina Fiol Pujades. Mestra de Novicis: D.ª M.ª Ignacia Llabrés Buades. Vice-Mestra de Novicis: D.ª Maria Ramis Janer. Secretaria: D.ª Juana M.ª Mulet Carrió. Vice-Secretaria: D.ª Antonia de Montener Gual.

Enfermeres: D.ª Joana Ana Ferrer Seguí. D.ª Catalina Vert Gual. D.ª Teresa Jaume Beltrán. D.ª Esperansa Socies Llabrés.

PRESIDENTES DE CORO

D.ª Margalida Beltrán Beltrán, D.ª Antonia Maria Ramis Ramon, D.ª Magdalena Seguí Trias, D.ª Juana Sales Janer, D.ª Catalina Fiol Beltrán, D.ª Francisca Sales Ferrer, D.ª Maria Sales Seguí, D.ª Ana Colí Domenech, D.ª Francisca Bennassar Balle, D.ª Francisca Ana Castanyer Mulet, D.ª Antonia Pol Figuerola, D.ª Isabel Palou Mateu, D.ª Clara Gilabert Vert, D.ª Catalina Boeres Mateu, D.ª Magdalena Seurina Domenech, D.ª Modesta Gimeno Calvo, D.ª Maria Antonia Sampol Antich, D.ª Margalida Noguera Seguí, D.ª Matilde Gomila Quintana, D.ª Juana Ana Ramis Alzina, D.ª Lluïsa de Montaner Gual, D.ª Margalida Font Molines, D.ª Gerònima Escarrer Campins.

Perescés de composicions dexam pel número vinent: «Els Sermons Quaresmals de Mossen Cortés», Un treball sobre'l mití, y dar conte de les publicacions rebudes.

Cultura Popular

LA INDUSTRIA CERICÍCOLA

Son molt lloables els esforços que's fan desde Barcelona, València y algun altra punt per restaurar l'antiga indústria sericícola ja que bona part de nostres terres, se presten admirablement per tal producció.

La morera es arbre que va bé per tot arreu; son molts els propietaris catalans que d'un any al altra van plantant aquests arbres que solament costen lo que importa la plantació, ja que s'obtenen de franc; comensen ja a ser algunes les propietats de Catalunya que, quan no, a les vores dels camins ostenten el productiu arbre.

Representa una riquesa inmensa la que s'ha perdut a Espanya abandonant l'industria del cuc de seda.

Algunes dates ne donarán idea. La avuy pobre regió andalussa cap allà als sigles XV y XVI, era rica en bona part per la producció de seda. A Sevilla solsamenthi havia 16.000 fassos; en tota la província, 120.000. En aquesta época, Toledo produía 230.000 kilos. Barcelona era un dels mercats més importants del mon. En conjunt se produíen anyalment uns 800.000 kilos, mentres que actualment la producció general d'Espanya no arriba a 80.000.

Vegeu per acabar unes dates de la producció mundial.

Es de 20.268.000 kilos, dels quals ne corresponen a Orient y Asia central 2.186.000; a Brauss y Anatolia, 500.000; a Sirie y Chipre, 470.000; a Turquia europea, 230.000; a Bulgaria, Servia y Rumania, 140.000; a Grecia y Creta, 600.000; al Cascás, 360.000; a Persia y Turkestan, 426.000.

La esportació de les principals plasses del Extrem Orient representa per Cantón, 2.100.000 kilos; Shanghai, 4.350.000; Yokohama, 5.535.000 y Calcuta, 180.000.

Europa figura en dita producció ab un total de 5.917.000 kilos, dels quals corresponen a Italia 4.500.000; a França, 625.000 y Austria Hungria 315.000.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus del mercat d'aquesta Ciutat:

			Pessetes:
Bessó	de	a	91'00
Blat.	la cortera de	00'00 a	20'50
Xeixa	id. de	00'00 a	21'00
Ordi.	id. de	00'00 a	10'00
Ordi foraster.	id.	a	10'50
Sivada.	id.	a	09'50
Ídem. forastera	id.	a	08'50
Faves cuïtores.	id.	a	19'00
Ídem ordinaries.	id.	a	18'00
Ídem pel bestia.	d.	a	17'00
Porcs grassos	s'arrova de	00'00 a	00'00
Blat de les Indies	id	a	16'00
Monjetes de confit	id	a	30'00
Idem blanques.	id	a	27'00
Figues seques	el quintá de	00'00 a	00'00
Safra	s'unsa de	00'00 a	03'00
Ous	dotzena	00'00 a	01'20

Gran Casa de Viajeros "LA BALEAR.,

DE

José Pol Salvá

PERIS Y VALERO (antes Paz),

letra, J, pisos 1.º y 2.º

VALENCIA

Situada en la mejor calle.—Espaciosas habitaciones, todas exteriores.—Luz eléctrica y timbre en todas las habitaciones.—Cuartos de Baño, ducha y W. C.—Mesa redonda.—Mesitas-separadas.—Gabinete de descanso.—Servicio esmerado.—Precios módicos.

On parle français.

English spoken.

Man spricht deutsch.

Mén spreekt Hollandsch.

BIBLIOTECA EMPORIUM VOLÚMENES PUBLICADOS

SERIE LITERARIA

Reynés Monlaur.—*El Rayo de Luz*, Escenas evangélicas.

P. R. del Valle Ruiz, O. S. A.—*Mis Conciones*, Obras poéticas.

Reynés Monlaur.—*Después de la hora nona*, Narración de los tiempos apostólicos.

Reynés Monlaur.—*Mirarán hacia Él*, Episodios evangélicos.

Roberto Hugo Benson, Pbro.—*El Amo del mundo*.

Francisco Coppée.—*Frutos de dolor*.

SERIE HISTÓRICO-BIOGRÁFICA

Sursum Corda! Cartas de la Condesa de Saint-Martial (Sor Blanca, Hermana de la Caridad).

Eugenia de Guérin.—*Diario y fragmentos*.

Se vende en esta Administración.

ALMACENES SAN JOSÉ DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Obres de Pietat

per

Mossen MIQUEL COSTA

El Via-crucis a 0'75 y 1'00

Mes de Maig a 1'50

Se venen a n-aquesta Administració.

Estampes de 1.ª Comunió

de tot preu y mida

Ne trobareu a nostra Llibrería

Mallorca, 1, Inca.

VIVA † JESÚS

EJERCICIO DEVOTO

PARA HACER

La Hora Santa

Se vende en nuestra Librería a 15 céntimos de peseta.

Devocionaris y Setmanes Santes

Llibrets de pietat y altres objectes de lujo y econòmics propis per regalar n-els nins y nines de primera comunió se n'han rebuts un sortidet a nostra Administració que fan goix. Inca, Mallorca, 1. Inca.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

PAQUETES PASTILLAS PESETAS
 1.ª marca: Chocolate de la Trapa. 400 gramos. . . 14, 16 y 24 1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
 2.ª marca: Chocolate de la Familia. 460 > . . . 14 y 16 1'50, 1'75, 2 y 2'50
 3.ª marca: Chocolate Económico. 350 > . . . 16 1 y 1,25
 Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Portes abonados, desde 100 paquetes hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y a la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargo de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.